

[Miljøministeren]

naturlig ting at søge et samarbejde, både på international basis med Amerika og også inden for EF, hvor der er forelagt forslag til et direktiv om kontrol med markedsføring af kemiske stoffer med baggrund i det franske lovforslag, og hvor man har en anmeldelsesordning svarende til den, som jeg skitserede i min redegørelse. Denne ordning ligger på mange måder på linje med tankerne i denne redegørelse. Vi vil i vor formandstid få muligheder for at prøve på at presse en udvikling igennem, så at man får fælles regler.

Jeg vil også gerne nævne samarbejdet på det nordiske område. De nordiske miljøministre har for nylig haft et fælles møde og har bl. a. rejst disse problemer for at finde frem til et større samarbejde på det nordiske område, måske baseret på en arbejdsdeling, som kan blive nødvendig. Jeg tror, det besvarer hr. Svend Hugaards spørgsmål. Det bliver nødvendigt, og man kan også lære af andres erfaringer, såfremt vi får skabt – og det er selvfølgelig forudsætningen – nogenlunde ensartede normer og standarder for de undersøgelser, man foretager, og de resultater, man kommer til i de forskellige lande.

Hr. Maisted var inde på forskellige problemer, men jeg takker da også for den positive tilslutning, der lå i talen. Det var, ligesom hr. Maisted måtte mobilisere nogle hvis'er for at komme rigtig på afstand af forslaget. Jeg skal kun sige, at måske skal vi, som hr. Maisted sagde, ikke være så ivrige for at være foregangsmænd og være i fortroppen. Men jeg vil sige, at vi skal da heller ikke være i bagtroppen. Jeg synes, vi på mange områder ligger et sted, hvor vi kan være foregangsland på en fornuftig måde og presse en udvikling igennem også på international basis, og dér, hvor vi skal være foregangsland, er dér, hvor vi virkelig kan påvise, at der er ting, der går ud over miljø og helbred for befolkningen.

Fru Annelise Gotfredsen takker jeg også for tilslutningen. Fru Annelise Gotfredsen var inde på hele spørgsmålet om, hvordan man skulle fastsætte fristen for myndighedernes stillingtagen til anmeldelsen af nyt kemisk stof. Det, vi har lagt frem, og som vi diskuterer, rummer jo to hovedpunkter i den retning. For det første pålægger det producer og importør en forpligtelse til forud for markedsføringen at foretage undersøgel-

ser af et nyt stof, som er nødvendige for, at stoffets virkninger på mennesker og omgivelser kan vurderes. For det andet giver det myndighederne mulighed for at følge med i, hvilke stoffer der sælges, og adgang til resultaterne af de undersøgelser, man har foretaget. Herudfra kan myndighederne så stille krav om mere dybtgående undersøgelser. Forslaget øger altså myndighedernes mulighed for at få overblik og viden. Derimod er der ikke med forslaget om anmeldelse lagt op til, at stoffet dermed godkendes eller blæstemples af myndighederne. En sådan egentlig godkendelse har vi i dag for bekæmpelsesmidler. Det må naturligvis videreføres. Men herudover er en egentlig godkendelse kun tænkt indført på begrænsede områder, som f. eks. farvestoffer, der anvendes i kosmetik. Spørgsmålet om fastsættelse af en frist er derfor i det væsentlige et spørgsmål om at fastsætte en frist for myndighedernes accept af, at anmeldelsen opfylder kravene til selve anmeldelsen. Jeg har forstået, at industrien gerne ser, at anmeldelse skal ske en vis tid før markedsføringen, således at myndighedernes accept af anmeldelsen kan foreligge før selve markedsføringen. Man kan diskutere, om det skal være de 90 dage, eller om det skal være de 30 dage som i Frankrig. Det er noget, som vi vil tage stilling til, idet vi gør opmærksom på, at lovforslaget vil blive udformet på baggrund af den debat, der har fundet sted her i dag.

Jeg vil gerne sige til ordføreren for centrum-demokraterne, at spørgsmålet om luftforureningen er jo et problem, som miljøstyrelsen arbejder med og er i fuld gang med. Det er bare andre medarbejdere end dem, der beskæftiger sig med de kemiske stoffer, vi her taler om. Også de eksempler, som ordføreren nævnte, har vi været inde på, og de behandles i øjeblikket i miljøstyrelsen.

Hr. Gert Petersen stillede en række spørgsmål. Et par af dem har jeg allerede besvaret. Et af spørgsmålene var, om samfundet råder over tilstrækkelig ekspertise til at gennemføre disse tanker. Nej, det er netop et af de problemer, vi har. Hvis vi skulle, om man så må sige, køre det hele på national basis uden samarbejde med de nordiske lande, med EF, med andre lande, måske med USA, så ville det være en uløselig opgave at skaffe den ekspertise, selv om vi fik både private og offentlige eksperter til at samarbejde på alle